

DE POSTRYDER DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s' dinsdags, s' donderdags en zaterdag.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 31, en bij alle post-directeuren.

Alle verzending van brieven,annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. buiten de stad, 8 fr. buiten de stad.
 Een blad afzonderlijk, 20 centesimen.
 De aankondigingen, per driekwart, 15 centesimen.
 De reklamen, per driekwart 25 centesimen.

TONGEREN, DEN 13 JUNIJ.

De kiezing van 11 Junij.

De kiesstrijd van 11 Junij is voor de rechtzinnige vaderlanders en de vrienden onzer schoone instellingen een belangrijke zegepraal geweest. De ministeriele meerderheid van het Senaat heeft niet minder dan 4 stemmen verloren, namelijk twee te Antwerpen, eene te Brugge en eene te Dixmude, die door vier deftige mannen, waardig van het vertrouwen der natie, vervangen worden zijn: dus acht stemmen in eenen keer. Deze uitslag heeft een groot gewicht; men weet immers, dat de verplaatsing van eene of twee stemmen in het Senaat voldoende was, om het kabinet in zijnen gewelddigen loop tegen te houden. Inderdaad, de wetten, welke de openbare verontwaardiging ontstoken hebben, werden door die vergadering gestemd met slechts eene, twee of drie stemmen meerderheid. Door de wijziging, welke het kiezerskorps aan de samenstelling des Senaats heeft toegebracht, zullen zekere schandstemmingen, zooals men er reeds heeft aan te boeken gehad, voortaan niet meer te vreezen zijn.

De beroovingswet der studie-beurzen is, iedereen weet het, maar aanvaard geworden met behulp eener schandelijke omkeering van de heeren Joostens en Michiels-Loos, die, van den eenen dag tot den anderen, over een vraagstuk van hooge zedelijkheid, het principieel zelf des eigendoms, van meening veranderd zijn; deze twee zoo droevig beruchte senateurs zijn nu vervangen door twee achtbare, eervolle mannen, en het openbaar geweten is gewroken.

Het ministerie zal ook gevoelig zijn voor de neerlaag van M. Boyaval, burgemeester van Brugge: ook deze was altijd en in alles slaaf van het kabinet. Indien onze vrienden er in gelukt waren te Nijvel en te IJperen te winnen, zooals wij hoopten, het ware met het ministerie gedaan geweest.

De kiesstrijd van 11 Junij is wel voor het ministerie geen Waterloo, maar het is zeker, dat de politiek van geweld en van onrechtvaardigheid voortaan onmogelijk is gemaakt: het is de politiek van verzoening en gematigdheid, die zegewierend uit de worsteling gekomen is.

Eer aan de burgers, die tot dit echt vaderlandslievend werk hebben bijgedragen; eer vooral aan onze vrienden van Brugge, die met zoo veel moed en eer de voorname steunstukken van het ministerie gebroken, eenen der verslaafde slaven, de vrijheid hebben teruggegeven!

Aanslag op het leven van den Keizer van Rusland.

De *Proesse* bevat de volgende inlichtingen over den pleger van den aanslag van 6 Junij:

« Wij ontvangen eenige inlichtingen over het voorgegaane van Berekovski. Hij is 22 jaren oud en geboren in het distrikt Dubno, in Volhynië. Zijne familie, welke aan den kleinen adel toebehoort, was *uniat* (vereenigde) Grieken aan Rome onderworpen; doch zijn vader werd onder Keizer Nikolaas, gedwongen de russische godsdiens te omhelzen.

» Berekovski, welke in den opstand gewikkeld was, werd gedwongen zijn vaderland te verlaten; hij kwam op het einde van 1863 of in het begin van 1864 te Parijs. Hij had zijne studien verlaten om de wapens op te nemen. Toen hij te Parijs was aangekomen, zocht hij de middelen om zijne opvoeding te kunnen voltooien. Deze middelen werden hem geleverd door een der komiteeten, welke er waren ingericht om de emigratie ter hulp te komen.

» Berekovski ontving van dit komiteet eene som van 200 fr., welke in het gesticht Jouffret gestort werden, waarin hij vier of vijf maanden verbleef.

» Na dien tijd wilde Berekovski, die van hulpmiddelen beroofd was en vermeed nogmaals zijnen toevlucht tot het komiteet te nemen, in zijn eigen bestaan voorzien en hij trad in het werkhuis van MM. Gouin, waarin reeds verscheidene zijner bondgenooten werkzaam waren. Hij bleef in dat werkhuis tot in het begin van 1867, en de herinneringen welke hij er achtergelaten heeft, waren die van een goeden werkmans en goeden kameraad.

» Berekovski had herhaalde malen het inzicht

te kennen gegeven om naar Gallicië te vertrekken en er als mechanicien op de ijzeren wegen te werken. Wij vermeenen zelfs te weten, dat hij de noodige pogingen aanwendde om hiervoor machtiging te bekomen.

» Om de eene of andere reden werd dit ontwerp ongelukkig niet verwezenlijkt. Het schijnt dat Berekovski sedert het begin van mei Parijs verlaten had, want men had hem er gedurende dien tijd niet meer gezien. O'rigens, geen enkele zijner bondgenooten dacht, dat hij in staat was eene dergelijke misdaad te plegen.

» De wijze mannen der poolsche emigratie waren het eerst bezorgd met de aankomst van Keizer Alexander. De meest opgewonden der gemigreeden werden van den beginne door hunne vrienden zelve van nabij bewaakt; doch nooit had men eenig vermoeden tegen Berekovski opgevat. Wij hebben hooren bevestigen, dat de vader van Berekovski ten gevolge der gebeurtenissen van 1863 naar Siberië werd overgevoerd. Men verhaalt ten dezen opzichte smertelijke gebeurtenissen. Mad Berekovski zou haren man in de ballingschap gevolgd en onder weg bezweken zijn. Hunne dochter zou op eene verschrikkelijke wijze mishandeld zijn ge worden.

» Berekovski heeft van eerst af geloofchend, dat hij medeplichtigen had; al de onderzoeken bewijzen, dat hij de waarheid heeft gezegd. Er is veel opgewondenheid in zijne antwoorden; niets in hem duikt een slechten aard aan; maar alles doet eene zieke zien, welke door valsche inbeelding is bedorven.

» Enige dagbladen hebben gemeld, dat er aanbouingen waren gedaan en dat er nog andere Polen waren aangehouden; deze tijdingen worden uitdrukkelijk gelogenstraft. Geen andere Pool, behalve Berekovski, is aangehouden, als van verre of van dicht bij, in die treurige zaak gewikkeld.»

Wat den moordenaar betreft, bevestigt het zich dat hij een zeer geëxalteerd mensch is, die ook als zoo lang aan de prefectuur van politie bekend was. De zeldzame geestkracht, die hij van het oogmerk zijner aanbouing af aan den dag heeft gezegd, is algemeen opgemerkt. Hoewel hij slechts als eenvoudige werkmans in de ateliers van M. Gouin werkzaam was, geeft hij blijk van eene zekere opvoeding. Zijn zedelijk leven is uitmuntend; zijne zuiverheid van zeden was zelfs zoodanig, dat hij van zijne makkers den bijnaam gekregen had van *la Vierge*.

Hoord en zelfmoord.

Men leest in het *Handelsblad* van Antwerpen: Dezen middag heeft in de statie van 's lands ijzeren weg allier, eene verschrikkelijke misdaad plaats gehad, welke opgevolgd werd door eenen zelfmoord.

Naar het schijnt ging de machinist Emmanuel Schuts, meest gekend onder den naam van Emmanuel, op pensioen gesteld worden en zou dit pensioen slechts eenen frank daags beloopt hebben. Schuts wilde integendeel zijne dienst voortzetten, hetgeen M. Lenglé, chef der statie, weigerde.

Schuts was de oudste machinist der statie van Antwerpen. Dezen voormiddag kwam hij aan de statie en vroeg aan den bediende, om binnen te gaan en den chef te spreken.

Men kende de moeilijkheden die er tusschen hem en den chef ontstaan waren, en dewijl niets de achterdocht opwekte, liet men hem door; Schuts ging naar het partikulier bureau van M. Lenglé.

Wat is er gebeurd? Men denkt dat Schuts andermaal gereklameerd hebbende, en er andermaal geweigerd werd recht aan zijne vragen te doen; dat hij hierop eenen revolver voor den dag gehaald en M. Lenglé ontrouwen heeft. De kogel is den chef in het hoofd gedrongen; men zegt zelfs dat hij door drie kogels getroffen is.

Schuts heeft daarna zijn eigen recht gedaan; een kogel is hem in het hoofd gedrongen; een tweede in den buik.

M. Lenglé leefde nog en werd onmiddellijk in een rijtuig naar zijn woonhuis gebracht; onder weg heeft hij den geest gegeven. Het lijk van van den moordenaar is naar het gasthuis gebracht.

De ontzetting was groot; de misdaden waren in zoo korten tijd voltrokken, dat alle hulp onmogelijk was. Het porket en de politie bevonden zich welhaast ter plaatse; het onderzoek is begonnen.

M. Lenglé was gekend als eener ieverig ambtenaar; de machinist had schier zeven-entwintig jaren dienst en had in deze dienst eene verzwaking aan het gezicht bekomen, dat wordt ons door het openbaar gerucht overgebracht.

Wij vernemen later dat Schuts weduwnaar was en twee kinderen had. M. Lenglé was ongehuwd.

Op den ijzeren weg des Lands van Waas heeft dinsdag een schrikkelijk ongeluk plaats gehad. De trein die om 6 ure 30 m. s'avonds uit Antwerpen vertrekt, is ter hoogte van het dorp Duizend-Appels op eene dienstlijn gereden waar hij in botsing geraakte met eenige wagons, die op deze lijn stonden. De schok was zoo geweldig, dat de machinist op den slag gedood en de stoker deertlijk gewond werden. Verscheidene reizigers, men zegt een vijftigtal, bekwamen min of meer lichte kneuzingen, waarbij geen enkele gevaarlijk. De wagons zijn sterk beschadigd. Er is een onderzoek ingespannen, om de tot hertoe nog ongekende oorzaak dezer botsing te weet te komen.

— Men schrijft uit Brussel, 11 Junij: Men zegt dat de Koning van Pruisen tegen aanstaanden vrijdag te Brussel wordt verwacht; men spreekt zelfs van eene revue, welke te dezer gelegenheid zou plaats hebben.

Frankryk.

Parijs, den 10 Junij.

Het nachtfceest op het Stadhuys is waarschijnlijk prachtvol en schitterend geweest. Napoleon, de Czar, de Koning van Pruisen en de Keizerin waren daarbij tegenwoordig. Bij hunne aankomst, gedurende het bal en bij hun vertrek, werden er geestdriftige juichkreten aangeheven.

Gisteren hebben de Vorsten een uitstapje gedaan naar Versailles, en aldaar de graandeirden en de toinen bezocht, waarin een feestmaal voor 60 personen is gegeven. Eene ontelbare menigte nieuwsgierigen was naar Versailles gesneld.

Heden avond groote feest in 't paleis der Tuileries.

De Keizer van Rusland heeft aan generaal Lebœuf eene notitie gevraagd over de ziekenhuizen, hospitalen en andere gestichten van weldadigheid in de franche hoofdstad, benevens de naamlijst van al de bediende in de gestichten door de Czar bezocht.

Men spreekt van giften en geschenken van zeer hooge waarde en van eene menigte decoratiën van russische riddersorden.

De Keizer van Rusland heeft heden geboort verlernd aan de Russische onderdanen, in Parijs met der woon gevestigd, en die hem geluk kwamen wenschen over zijne gelukkige ontsnapping aan den kogel des moordenaars.

Na hem bedankt te hebben, zegde de Czar dat hij nu tweemaal aldus ontsnapt is aan dergelijke pogingen; dat hij zich vertrouwt in de bescherming der Voorzichtigheid en dat hij gisteren, zooals heden bereid is om voor de goddelijke gerechtigheid te verschijnen.

Morgen zullen de Keizer van Rusland, zijne zonen en zijn talrijk gevolg deze hoofdstad verlaten langs Fontainebleau, tot alwaar zij begeleid zullen worden door Keizer Napoleon, de Keizerin en den Koning van Pruisen. Na het onthij zal de keizerlijke familie van Rusland zich richten op Straatsburg.

Het afscheid zal met dezelfde plechtigheid plaats hebben als de ontvangst.

In eenen brief uit Parijs, vinden wij nog de volgende inlichtingen over den aanslag op het leven van den Keizer van Rusland:

« Ofschoon de dader van den aanslag zegt gegene medeplichtigen te hebben, dacht men het tegendeel, omdat de stoet eenen weg heeft ingeslagen, die niet voorgeschreven was; er moesten dus op verschillende plaatsen mannen geposteed hebben gestaan, zegt men. Daarbij, als er waren, die den dader wilden verscheuren, waren er anderen die hem wilden helpen ontsnappen.

« Dit alles doet denken aan eene samenspanning; doch het wapen dat Berekovski had, was slecht en dit alleen toont aan dat er geen overleg is geweest; daarentegen erkent de dader dat hij van 't een punt naar het andere is gegaan.

« Ware het rijtuig den weg ingereiden, die was voorgeschreven, de aanslag had meer kans van gelukken, omdat daar de paarden stapvoets moesten gaan, uit hoofde van de groote massa volk. Nu liepen de paarden in draf. Na den aanslag ging het in galop voort, aangezien de aantal kon hernieuwd worden.

« M. Rainbeaux, officier van Napoleons paleis, reed langs het rijtuig op waarin zich de twee Keizers bevonden. Hij zag Berekovski naderen; maar denkende dat hij slechts eene petitie aan den Keizer wilde behandigen, richtte M. Rainbeaux zijn paard naar Berekovski om de petitie te ontvangen. Op hetzelfde oogenblik schoot de

moordenaar zijn pistool op Keizer Alexander af. De kogel trof het paard van M. Rainbeaux in den neus. Het gewonde dier schudde het hoofd in alle richtingen en slingerde zijn bloed tot op de kleederen der twee Keizers. De moordenaar had ondertusschen zijne tweede schiet ook gelost, doch de pistool was in stukken gevlogen en hij is zeer erg aan de hand gekwetst.

« M. Rainbeaux is een Belg, en broeder van den schoonzoon van den heer Moepard, in leven sekretaris des Keizers. Heeft hij zijn paard onwillens of onwetend doen vooruitschieten — dat is een mysterie; maar het zal hem niet aan belooeningen ontbreken. Dewijl zijn paard zwaar gekwetst was, heeft de Keizer den officier verzocht af te stijgen en hij heeft plaats genomen in het rijtuig van den heer von Leuchtenberg.

« Dezelfde hertog was te St-Petersburg toen daar een andere aanslag plaats had; de Czar zal hem zijn portret ten geschenke geven, in het uniform dat hij te Parijs droeg.»

Men leest in de Gazette des Tribunaux:

« Het onderzoek tegen Berekovski wordt vlijtig voortgezet; dagelijks worden er getuigen gehoord en men heeft verklaringen ontvangen, welke in de eerste oogenblikken niet duidelijk ogehelderd waren.

« In tegenwoordigheid der ontroering, door den aanslag van 6 Junij veroorzaakt en het ongeduld van het publiek om al de incidenten te kennen, welke er mee in verband staan, hebben wij, even als al de andere dagbladen indietingen meegedeeld, welke door de eerste onderzoeken geleverd werden.

« Thans, dat het openbaar onderzoek volgens de voorschriften der wet wordt voortgezet, moeten wij aan een gevoelen van voorbehouding gehoorzamen, welk elken zal begrijpen, in afwachting dat de justitie over de misdaad en haren pleger de nauwkeurige waarheid zal hebben doen kennen.»

Rusland.

St-Petersburg, 10 Junij.

Te St-Petersburg hebben er in al de kerken dankgebeden plaats gehad voor het behoud van het leven des Keizers. Er wordt eene algemeene illuminatie ingericht.

Eene depeche uit Warschow meldt, dat geheel de hoofdstad van Polen den rouw heeft geroomen bij het vernemen van den aanslag op het leven des Keizers van Rusland gepleegd.

De edelen doen zich bij den Stadhouder van Polen inschrijven, en hebben eene deputatie benoemd, gelast om te Parijs aan de Keizers Alexander en Napoleon een adres te overhandigen, waarin de afschrik en verontwaardiging, door die misdaad hier ingeboezemd, worden uitgedrukt.

Mexiko.

Wij lezen in een parizerblad:

« De dagbladen van New-York, van 28 mei, melden ons tijdingen uit Mexiko, betreffende de inname van Queretaro en de gevangenneming van Keizer Maximiliaan.

« Het was den 15 mei, gelijk eene elektrische depeche gemeld heeft, dat de finale bestorming der stad plaats had. Escobedo deed ten 3 ure 's morgens het bastion la Cruz aantasten, hetwelk bij verrassing werd ingenomen. De massa van het garnizoen werd alstoen krijsgeslagen gemaakt, en de Juaristen bezetten de groote merkt, dit is te zeggen het centrum van Queretaro.

« Echter was Keizer Maximiliaan, gevolgd van eenige soldaten en officieren, op den *cerro de la Campana* teruggetrokken. Doch ten 8 ure werd die stelling met kanonballen doorboord en onhoubaar gemaakt. Alstoen gaf de Keizer, met de mannen, welke hem vergezelden, waaronder de generaals Mejia en Castillo, zich zonder voorwaarde over.

« Dezelfde depeche, Matamoros, gedagteekend 23 mei, meldde, dien uitslag der operatiën voor Queretaro en bevatte het volgende *post-scriptum*:

« Generaal Escobedo meldt, dat de president » Juarez bevolen heeft den aartsbetsog Maximiliaan en al zijne generaals te fusillieren.»

Wij ontvangen eindelijk eene stellige tijding over het lot van den ongelukkigen Keizer Maximiliaan. Volgens bevelen van den luitenant van Juarez, zal Keizer Maximiliaan voor eenen oorlogsraad moeten verschijnen. Het is waarschijnlijk dat men hem het leven zal behouden, vooral bij het aandringen der Vereenigde-Staten die ten zijnen voordeele alle pogingen bij Juarez in het werk leggen.